

Sygnatura akt IV Ka 866/22

1.

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022 roku

4.Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1.Przewodniczący:	1.SSO Waldemar Majka
1.Protokolant:	1. Ewa Ślemp

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2022 roku

6.sprawy

1. **M. T.**

7.syna C. i B. z domu M.

8.urodzonego (...) w T.

9.oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

2. **L. L.**

10.syna T. i H. z domu P.

11.urodzonego (...) w O.

12.oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 286 § 1 kk

13.na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

14.od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

15.z dnia 14 czerwca 2022 roku, sygnatura akt VI K 1373/20

I. **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**

II. **stwierdza, iż koszty procesu zaistniałe w postępowaniu odwoławczym ponosi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 866/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z 14 czerwca 2022 roku, sygnatura akt VI K 1373/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	Uchylenie	#	Zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. T. L. L.	wielokrotna karalność oskarżonego niekaralność oskarżonego	Informacja z KRK informacja z KRK	580 581
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym uznaniu, że dowody przeprowadzone w postępowaniu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

przygotowawczym i ujawnione na rozprawie oraz ustalone na ich podstawie okoliczności faktyczne nie dają podstaw do przypisania sprawstwa i winy oskarżonym M. T. oraz L. L. w zakresie zarzuconych im czynów, albowiem w ocenie Sądu zachowanie oskarżonych nie cechowało się zamiarem wprowadzenia w błąd pokrzywdzonych, podczas gdy prawidłowa interpretacja przeprowadzonych w sprawie dowodów, w tym szczegółowa i dogłębna analiza zeznań pokrzywdzonych w powiązaniu z opinią biegłego psychologa, którą należałoby uzyskać co do wszystkich osób pokrzywdzonych, a także wyjaśnień podejrzanych oraz samych okoliczności przeprowadzenia prezentacji sprzedaży materacy i stosowanych tam uporczywych i nachalnych technik socjotechnicznych wskazują na popełnienie przez oskarżonych

	<p>zarzuconych im czynów poprzez zachowania opisane w stawianych im zarzutach, tj. przestępstw z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. wobec M. T. oraz przestępstw z art.13§1 kk w zw. z art.286 §1 k.k. a także z art.286§1 kk wobec L. L.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom apelującego sąd I instancji nie dopuścił się podnoszonego błędu w ustaleniach faktycznych, zaś ustalenia faktyczne będące podstawą orzekania w niniejszym postępowaniu nie budzą wątpliwości.</p> <p>Argumentując w uzasadnieniu apelacji skarżący przywołuje interpretację pojęcia wprowadzenia w błąd w rozumieniu art.286§1 kk i w aspekcie teoretycznym argumentacja ta jest ze wszech miar trafna. Oskarżonym</p>				

jednak zarzucono
każdorazowo
wprowadzenie
pokrzywdzonych w
błąd co do
warunków
zawieranej umowy
i sąd odwoławczy
działań takich się
nie dopatrył
podzielając
argumentację
wyrażoną w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku (k.557-558).
Podnosząc zarzut
błędu w ustaleniach
faktycznych
skarżący w istocie
błędów takich nie
eksponuje
wskazując jednak
na wadliwą ocenę
przeprowadzonych
dowodów skoro jak
wskazuje skarżący
„prawidłowa
interpretacja
przeprowadzonych
w sprawie dowodów,
w tym szczegółowa
i dogłębna analiza
zeznań
pokrzywdzonych w
powiązaniu z opinią
biegłego psychologa,
którą należałoby
uzyskać co do
wszystkich osób
pokrzywdzonych, a
także wyjaśnień
podejrzanych oraz
samych okoliczności
przeprowadzenia
prezentacji
sprzedaży materacy
i stosowanych tam
uporczywych i
nachalnych technik

socjotechnicznych wskazują na popełnienie przez oskarżonych zarzuconych im czynów”. W świetle powyższego sformułowany zarzut jest w rzeczy samej zarzutem naruszenia art.7 kpk nie zaś zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w procedowaniu sądu I instancji naruszenia wskazań przepisu art.7 kpk w procedowaniu sądu I instancji ani też błędu w ustaleniach faktycznych.

Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść

oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Sąd I instancji sprostą tym wymogom dlatego ustalenia faktyczne i wnioski sądu rejonowego zostały w postępowaniu odwoławczym zaakceptowane, zaś apelujący nie wykazał aby w rozumowaniu sądu w zakresie oceny dowodów wystąpiły jakieś błędy czy wadliwości.

Działanie oskarżonych można oceniać nagannie w aspekcie etycznym, jednak wiele niemoralnych treści znaleźć można również w reklamach publikowanych we wszelkich mediach stwarzających poczucie, iż zakup konkretnego towaru uczyni nabywcę lepszym, mądrzejszym, dbającym o siebie czy też korzystającym z niewątpliwiej

dedykowanej dla niego okazji oferty sprzedaży. Człowiek przeciętnie rozgarnięty wie co kryje się za takimi ofertami, każdego nabywcę chroni też prawo konsumenckie dające możliwość odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie co najmniej 14 dni, co daje możliwość uchylecia się od skutków prawnych nierozsądnych decyzji i nieprzemysłanych zakupów. Tak też się stało w wypadku A. K., który od zawartej umowy skutecznie odstąpił.

W zawieranych umowach (k.123) wskazane było na piśmie co jest przedmiotem sprzedaży, kto jest sprzedającym i jaki jest tryb odstąpienia od umowy. Każdy z pokrzywdzonych mógł skutecznie z tego prawa skorzystać. Mogła to uczynić również przytłoczona po śmierci męża K. B., która miała poczucie osaczenia przez oskarżonego L. L. i podpisała umowę, bo jak

utrzymuje skarżący „ została ona zmuszona psychicznie do podpisania tej umowy i nie potrafiła odmówić”. Nie można wymagać od oskarżonego aby wiedział jaka jest historia pokrzywdzonej i w jakim stanie emocjonalnym pojawiła się na pokazach. Nie może również działać na niekorzyść oskarżonego i to, że w ujęciu psychologicznym „pokrzywdzona jest nadmiernie podatna na sugestie szczególnie osób dominujących i wychodzących z pozycji autorytetu (...) i poddała się działaniom młodego człowieka wierząc, że wszystko jest dla jej dobra”. Podobnie jak pokrzywdzona E. B. czuła się osaczona z powodu obecnych przy podpisaniu umowy wielu mężczyzn, nie jest to jednak stosowanie przemocy w rozumieniu kodeksu karnego ani też doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu

lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania w rozumieniu art.286§1 kk. A. G. i A. K. wskazują na wiele okoliczności powodujących ich wątpliwości przy zawieraniu umowy, jednak żadna z nich nie skłoniła ich do zaniechania podpisania umowy.

Zgodnie z twierdzeniami apelującego oskarżony L. L. wprowadzał w błąd osoby pokrzywdzone nie przedstawiając im przede wszystkim rzetelnej informacji o wysokości rat za zakupione materace, a także nie przyjmując ich decyzji o rezygnacji z umowy, a ponadto uniemożliwiając zwrot przedmiotów i wykorzystanie czasu na odstąpienie od umowy, informując pokrzywdzone, że nieustalony kierowca zabierze od nich przedmioty i sprzedaje na terenie Niemiec.

Z taką argumentacją nie sposób się zgodzić. Ilość i wysokość rat oznaczona była w każdej z zawieranych

umów, oznaczony też był podmiot który jest sprzedającym (...)
spółka z o.o. w P.) oraz opisany tryb odstąpienia i zwrotu towarów (§ IV umowy). Oskarżony nie był ani osobą uprawnioną do przyjęcia oświadczenia o odstąpieniu od umowy ani też nie posiadał uprawnienia do przyjęcia zwracanych towarów. Czynienie zatem oskarżonemu zarzutu w tym zakresie jest niezrozumiałe.

Oskarżony M. T. – jak podnosi apelujący w uzasadnieniu apelacji - także nie przedstawiał rzetelnej informacji o treści umowy kupna - sprzedaży i przedmiotów nią objętych a także o możliwości odstąpienia od umowy i zwrotu zakupionych towarów. Ponadto po podpisaniu umów, dokonywane były na nich zmiany i dopiski, o jakich pokrzywdzeni nie wiedzieli i z jakimi się nie godzili. Umowa zawierała także

zapis o konieczności opłat za przedmioty, które miały być prezentami od firmy prowadzącej prezentacje.

Również w tym zakresie nie sposób zgodzić z argumentacją apelującego z przyczyn wskazanych powyżej. Ponadto rzekome zmiany i dopiski w treści umów, na które mieli nie zgadzać się pokrzywdzeni nie stanowią przedmiotu zarzutów aktu oskarżenia, a zatem nie sposób odnosić się twierdzeń dotyczących bliżej nieokreślonych działań oskarżonego.

Zgodzić się należy z interpretacją prawną przywołanych w uzasadnieniu apelacji wyroków Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r. V KK 609/19 LEX nr 3268759 wskazujący, iż „dla bytu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. okoliczność, że pokrzywdzony mógł błędu uniknąć, czy też nie zachował należytej ostrożności, nie

jest istotna. Dla zaistnienia tego przestępstwa wystarczającym jest ustalenie, że pokrzywdzony nie zawarłby umowy, gdyby wiedział o okolicznościach, które były przedmiotem wprowadzenia go w błąd przez sprawcę. Dla wprowadzenia w błąd skutkującego niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wystarczająca jest celowe wywołanie błędnego wyobrażenia o okolicznościach decydujących o rozporządzeniu mieniem. „ oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2019 r. V KK 246/18 LEX nr 2683740 wskazujący iż „wprowadzenie w błąd jako znamię czynności wykonawczej oszustwa polega na doprowadzeniu do rozbieżności między obiektywną rzeczywistością a wyobrażeniem o niej lub jej odbiorem w świadomości pokrzywdzonego. Chodzi o szeroki zakres zachowań kłamliwych jako źródła wprowadzenia w błąd co do

okoliczności istotnych, więc tych, które są przyczyną niekorzystnego rozporządzenia”.

Przywołane jednak w uzasadnieniu apelacji orzecznictwo, choć oczywiście trafne nie przystaje do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, skoro wszystkie elementy przedmiotowo istotne umów zawieranych z pokrzywdzonymi ujęte były na piśmie i pokrzywdzeni mieli możliwość zapoznania się z nimi, a w wypadku dokonaniu zakupów zbyt pochopnych mieli możliwość odstąpienia od umowy o czym zostali pouczeni.

Decydujący się na uczestnictwo w podobnych prezentacjach dokonują z rozmaitych powodów zakupów czy zaciągania zobowiązań (jak w przypadku firm pożyczkowych) w sensie obiektywnym niekorzystnych dla nich. Czynią to wbrew rozsądkowi opierając się na zapewnieniach czy rekomendacji innych osób,

<p>samodzielnie doprowadzając się do stanu w którym nie słuchają swej intuicji i podejmują decyzję wbrew logice i rozsądkowi, co nie może być utożsamiane z oszukańczym wprowadzaniem w błąd czy wyzyskaniem błędu, dlatego sąd zaakceptował argumentację sądu I instancji, co dawało podstawy do utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku (art.437§1 kpk).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Świdnicy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak podstaw do uchylenia trafnego orzeczenia.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI</p>			

PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z 14 czerwca 2022 roku, sygnatura akt VI K 1373/20		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Brak podstaw do uwzględnienia apelacji.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego uzasadnia przepis art.636§1 kpk		
7. PODPIS			

SSO Waldemar
Majka

1.11.

zaskarżenia

Kolejny
numer
załącznika

Podmiot
wnoszący
apelację

Rozstrzygnięcie,
brak Sądu
rozstrzygniętego
albo w
ustaleń
którego
dotyczy
apelacja

2022
roku,
sygnatura
akt
VI
K
1373/20

**0.1.1.3.1.
Kierunek
i
zakres
zaskarżenia**

# #
na w
korzyść

na
niekorzyść

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na

	treść orzeczenia
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub

	innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	Zmiana	